

Den Europæiske Unions Tidende

L 215

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

5. august 2006

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1190/2006 af 4. august 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1191/2006 af 4. august 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1458/2003 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for svinekødsprodukter	3
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1192/2006 af 4. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 for så vidt angår listen over godkendte anlæg i medlemsstaterne ⁽¹⁾	10
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2006 af 4. august 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1990/2004 om overgangsforanstaltninger i vinsektoren som følge af Ungarns tiltrædelse af EU	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1194/2006 af 4. august 2006 om adgang til krisedestillation i henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for bordvin i Portugal	13
	II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
	Rådet	
	2006/543/EF:	
	★ Rådets afgørelse af 8. november 2005 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik	15
	Aftale mellem det Europæiske Fællesskab og den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik ...	17
	⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.	
	(Fortsættes på omslagets anden side)	

2006/544/EF:

- ★ Rådets beslutning af 18. juli 2006 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik 26

2006/545/EF:

- ★ Rådets beslutning af 18. juli 2006 om ligestilling af officielle sortsundersøgelser i Kroatien ⁽¹⁾ 28

Konference mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne

2006/546/EF, Euratom:

- ★ Afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 6. juli 2006 om udnævnelse af en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol 30

Kommissionen

2006/547/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 1. august 2006 med det formål at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftrummet inden for Fællesskabet (*meddelt under nummer K(2006) 3516*) 31

2006/548/EF, Euratom:

- ★ Kommissionens afgørelse af 2. august 2006 om ændring af afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom 38

Den Europæiske Centralbank

2006/549/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 24. juli 2006 om veksling af sedler efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurser i forbindelse med indførelse euroen (ECB/2006/10) 44

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1190/2006**af 4. august 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. august 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. august 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	44,8
	999	44,8
0707 00 05	052	65,5
	999	65,5
0709 90 70	052	48,9
	999	48,9
0805 50 10	388	70,6
	524	50,3
	528	56,3
	999	59,1
0806 10 10	052	109,1
	204	174,2
	220	190,2
	508	31,3
	999	126,2
0808 10 80	388	87,1
	400	104,7
	508	86,3
	512	89,0
	524	66,4
	528	124,2
	720	81,3
	804	98,1
0808 20 50	999	92,1
	052	125,6
	388	98,3
	512	83,4
	528	73,7
	720	31,1
	804	186,4
	999	99,8
0809 20 95	052	246,5
	400	293,8
	404	365,2
	999	301,8
0809 30 10, 0809 30 90	052	133,4
	999	133,4
0809 40 05	068	110,8
	093	50,3
	098	56,5
	624	124,4
	999	85,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1191/2006**af 4. august 2006****om ændring af forordning (EF) nr. 1458/2003 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for svinekødsprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1458/2003 ⁽²⁾ omhandler åbning og forvaltning af toldkontingenter for svinekødsprodukter.
- (2) Ifølge den aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater, der blev indgået i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) af 1994 ⁽³⁾, og som blev godkendt ved Rådets afgørelse 2006/333/EF ⁽⁴⁾, skal det årlige import-toldkontingent for svinekød (*erga omnes*) forhøjes med 1 430 tons svinekød.
- (3) Den henvisning, der skal stå i importlicensansøgningerne, bør anføres på EU's forskellige sprog.
- (4) Da Bulgarien og Rumænien muligvis tiltræder EU pr. 1. januar 2007, bør der fastsættes en anden periode for indgivelse af licensansøgninger for første kvartal af 2007.
- (5) Forordning (EF) nr. 1458/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1458/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, litra d) og e), affattes således:
 - »d) i licensansøgningen og i licensen skal en af de angivelser, der står i bilag Ia, anføres i rubrik 20
 - e) licensen skal en af de angivelser, der står i bilag Ib, anføres i rubrik 24.«
- 2) I artikel 5, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»For perioden 1. januar til 31. marts 2007 kan licensansøgninger dog indgives i løbet af de første 15 dage af januar 2007.«
- 3) Bilag I til IV affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 208 af 19.8.2003, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 341/2005 (EUT L 53 af 26.2.2005, s. 28).

⁽³⁾ EUT L 124 af 11.5.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 124 af 11.5.2006, s. 13.

BILAG

»BILAG I

Løbenummer	Gruppe nr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Told (EUR/t)	Mængder i tons produktvægt fra 1. juli 2006
09.4038	G2	ex 0203 19 55 ex 0203 29 55	Kam og skinke, udbenet, fersk, kølet eller frosset	250	35 265
09.4039	G3	ex 0203 19 55 ex 0203 29 55	Mørbrad, fersk, kølet eller frosset	300	5 000
09.4071	G4	1601 00 91 1601 00 99	Tørrede pølser og smørepølser, ikke kogte Andre	747 502	} 3 002
09.4072	G5	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	Andre varer af kød, slagtebiprodukter eller blod, tilberedte eller konserverede	784 646 784 646 646 428 375 271	} 6 161
09.4073	G6	0203 11 10 0203 21 10	Hele eller halve kroppe, ferske, kølede eller frosne	268	15 067
09.4074	G7	0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 ex 0203 19 55 0203 19 59 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 ex 0203 29 55 0203 29 59	Stykker, ferske, kølede eller frosne, udbenede og ikke udbenede, undtagen mørbrad, der frembydes særskilt	389 300 300 434 233 434 434 389 300 300 434 233 434 434	} 5 535

BILAG IA

Angivelser omhandlet i artikel 4, litra d)

- Regulamento (CE) n° 1458/2003
 - Nařízení (ES) č. 1458/2003
 - Forordning (EF) nr. 1458/2003
 - Verordnung (EG) Nr. 1458/2003
 - Määrus (EÜ) nr 1458/2003
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1458/2003
 - Regulation (EC) No 1458/2003
 - Règlement (CE) n° 1458/2003
 - Regolamento (CE) n. 1458/2003
 - Regula (EK) Nr. 1458/2003
 - Reglamentas (EB) Nr. 1458/2003
 - 1458/2003/EK rendelet
 - Regulament (KE) Nru 1458/2003
 - Verordening (EG) nr. 1458/2003
 - Rozporządzenie (WE) nr 1458/2003
 - Regulamento (CE) n.º 1458/2003
 - Nariadenie (ES) č. 1458/2003
 - Uredba (ES) št. 1458/2003
 - Asetus (EY) N:o 1458/2003
 - Förordning (EG) nr 1458/2003
-

BILAG IB

Angivelser omhandlet i artikel 4, litra e)

- Derecho de aduana fijado en ... en aplicación del Reglamento (CE) n° 1458/2003
 - clo ve výši ... podle Nařízení (ES) č. 1458/2003
 - toldsats fastsat til ... i henhold til Forordning (EF) nr. 1458/2003
 - Zollsatz, festgesetzt auf ... in Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 1458/2003
 - Tollimaks ... vastavalt määrusele (EÜ) nr 1458/2003
 - δασμός καθοριζόμενος σε ... κατ'εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1458/2003
 - Duty of ... pursuant to Regulation (EC) No 1458/2003
 - droit de douane fixé à ... en application du Règlement (CE) n° 1458/2003
 - Dazio doganale fissato in ... in applicazione del Regolamento (CE) n. 1458/2003
 - Nodoklis ... pamatojoties uz Regula (EK) Nr. 1458/2003
 - ... muitas pagal Reglamentas (EB) Nr. 1458/2003
 - ... összegű vám a következő jogszabály értelmében 1458/2003/EK rendelet
 - Obbligu ta' ... konformi ma' Regolament (KE) Nru 1458/2003
 - douanerecht ... op grond van Verordening (EG) nr. 1458/2003
 - Stawka celna ... zgodnie z Rozporządzenie (WE) nr 1458/2003
 - direito aduaneiro fixado em ... nos termos do Regulamento (CE) n.º 1458/2003
 - clo ... podľa Nariadenie (ES) č. 1458/2003
 - Carina ... v skladu z Uredba (ES) št. 1458/2003
 - tulliksi vahvistettu ... seuraavan mukaisesti Asetus (EY) N:o 1458/2003
 - tullavgift fastställd i ... med tillämpning samt något av följande Förordning (EG) nr 1458/2003
-

BILAG II

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1458/2003

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Kontor D.2 — Gennemførelse af markedsforanstaltninger

Svinekød

Ansøgning om importlicens med nedsat told	Dato:	Periode:
GATT		

Medlemsstat:

Afsender:

Kontaktperson:

Tlf.:

Fax.:

Modtager: AGRID.2

Fax: (32-2) 292 17 39

E-mail: AGRI-IMP-PORK@ec.europa.eu

Løbenummer	Gruppe nr.	Mængde, der er ansøgt om (kg produktvægt)
09.4038	G2	
09.4039	G3	
09.4071	G4	
09.4072	G5	
09.4073	G6	
09.4074	G7	

BILAG III

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1458/2003

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Kontor D.2 — Gennemførelse af markedsforanstaltninger

Svinekød

Ansøgning om importlicens med nedsat told

Dato:

Periode:

GATT

Medlemsstat:

Løbenummer	Gruppe nr.	KN-kode	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (kg produktvægt)	Oprindelsesland
09.4038	G2				
			I alt		
09.4039	G3				
			I alt		
09.4071	G4				
			I alt		
09.4072	G5				
			I alt		
09.4073	G6				
			I alt		
09.4074	G7				
			I alt		

BILAG IV

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1458/2003

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Kontor D.2 Gennemførelse af markedsforanstaltninger

Svinekød

MEDDELELSE OM DE FAKTISKE INDFØRSLER

Medlemsstat:

Anvendelse af artikel 5, stk. 11, i forordning (EF) nr. 1458/2003

Mængde af produkter (i kg produktvægt), der faktisk er indført:

Modtager: AGRID.2

Fax: (32-2) 292 17 39

E-mail: AGRI-IMP-PORK@ec.europa.eu

Løbenummer	Gruppe nr.	Mængde, der rent faktisk er overgået til fri omsætning	Oprindelsesland ^a
09.4038	G2		
09.4039	G3		
09.4071	G4		
09.4072	G5		
09.4073	G6		
09.4074	G7		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1192/2006**af 4. august 2006****om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 for så vidt angår listen over godkendte anlæg i medlemsstaterne****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1774/2002 er der fastsat særlige krav vedrørende bestemmelser om animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.
- (2) Med henblik på at undgå enhver risiko for udbredelse af patogener og/eller restkoncentrationer er det i forordning (EF) nr. 1774/2002 fastsat, at animalske biprodukter skal forarbejdes, opbevares og holdes adskilt i et godkendt anlæg, som der føres tilsyn med, og som udpeges af den pågældende medlemsstat, eller de skal bortskaffes på en hensigtsmæssig måde. I nævnte forordnings kapitel III og IV er der fastsat krav vedrørende godkendelse af sådanne anlæg.
- (3) I henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1774/2002 skal medlemsstaterne udarbejde en liste over de anlæg, der er godkendt i henhold til nævnte forordning.

- (4) Der er derfor nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser om sådanne lister over godkendte anlæg, herunder om udformningen af oplysningerne i sådanne lister på nationale websteder, som Kommissionen og offentligheden har adgang til. Det er endvidere nødvendigt at oprette et websted, der skal vedligeholdes af Kommissionen, vedrørende listerne.

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til nærværende forordning er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår lister over godkendte anlæg, jf. artikel 26, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1774/2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2006 (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 25).

BILAG

LISTER OVER GODKENDTE ANLÆG, JF. ARTIKEL 26, STK. 4, I FORORDNING (EF) NR. 1774/2002**1. ADGANG TIL LISTER OVER GODKENDTE ANLÆG**

Som en hjælp til, at medlemsstaterne kan give de øvrige medlemsstater og offentligheden adgang til ajourførte lister over godkendte anlæg, jf. artikel 26, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1774/2002, i det følgende benævnt »godkendte anlæg«, opretter Kommissionen et websted, der skal indeholde links til de nationale websteder, som de enkelte medlemsstater har oprettet, jf. punkt 2.1, litra a), i dette bilag.

2. DE NATIONALE WEBSTEDERS UDFORMNING**2.1. Masterlister på nationale websteder**

- a) Den enkelte medlemsstat meddeler Kommissionen en internetadresse på ét nationalt websted, der indeholder masterlisten over lister over alle godkendte anlæg i landet (i det følgende benævnt »masterlisten«).
- b) En masterliste skal bestå af én side og være udfyldt på et eller flere officielle EU-sprog.

2.2. Nationale websteders struktur

- a) De nationale websteder, jf. punkt 2.1, litra a), i dette bilag, udarbejdes af de kompetente centrale myndigheder, eller, hvis det er relevant, en af de øvrige myndigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 1774/2002.
- b) Masterlisterne, jf. punkt 2.1, litra a), skal indeholde links til andre internetsider på samme websted, som indeholder listerne over de godkendte anlæg.

Såfremt visse lister over godkendte anlæg ikke vedligeholdes af den kompetente centrale myndighed, jf. punkt 2.2, litra a), skal masterlisten dog indeholde links til andre websteder, der indeholder lister, og som vedligeholdes af andre kompetente myndigheder, enheder eller i givet fald organer.

3. LAYOUT OG KODER FOR NATIONALE LISTER OVER GODKENDTE ANLÆG

De nationale listers layout, herunder relevante oplysninger og koder, fastlægges med henblik på at sikre, at oplysningerne om godkendte anlæg er bredt tilgængelige, og at de nationale lister er let læselige.

4. TEKNISKE SPECIFIKATIONER

De opgaver og aktiviteter, der er omhandlet i punkt 2 og 3, udføres i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, som Kommissionen har offentliggjort på internettet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1193/2006

af 4. august 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1990/2004 om overgangsforanstaltninger i vinsektoren som følge af Ungarns tiltrædelse af EU

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse,

under henvisning til akten vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse, særlig artikel 41, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 27, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾ skal fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der har fremstillet vin, levere samtlige biprodukter fra denne vinfremstilling til destillation.

(2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer⁽²⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for denne destillationsforpligtelse og i forordningens artikel 49 mulighed for undtagelser fra forpligtelsen.

(3) Ungarn har vedtaget de fornødne bestemmelser til gennemførelse af destillationsforpligtelsen. For tiden er de ungarske destilleriers kapacitet dog ikke stor nok til at behandle alle biprodukter.

(4) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1990/2004⁽³⁾ blev Ungarn bemyndiget til at udelukke visse kategorier af producenter fra forpligtelsen til at destillere biprodukter fra vinfremstilling for produktionsåret 2004/05. Bemyndigelsen blev videreført til produktionsåret 2005/06. Som følge af den ovenfor beskrevne situation bør bemyndigelsen videreføres til produktionsåret 2006/07.

(5) Forordning (EF) nr. 1990/2004 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1990/2004 ændres »for produktionsårene 2004/2005 og 2005/2006« til »for produktionsårene 2004/05, 2005/06 og 2006/07«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1820/2005 (EUT L 293 af 9.11.2005, s. 8).

⁽³⁾ EUT L 344 af 20.11.2004, s. 8. Ændret ved forordning (EF) nr. 1215/2005 (EUT L 199 af 29.7.2005, s. 31).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1194/2006**af 4. august 2006****om adgang til krisedestillation i henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for
bordvin i Portugal**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

melserne om levering af alkohol til interventionsorganet og udbetaling af forskud.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 1, andet afsnit, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan der foretages krisedestillation i tilfælde af usædvanlige markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion. Foranstaltningen kan begrænses til bestemte vinkategorier eller til bestemte produktionsområder, og den kan anvendes på kvbd på anmodning fra den pågældende medlemsstat.

(2) Portugal har anmodet om, at der gives adgang til krisedestillation af bordvin produceret i Portugal.

(3) Der er konstateret en stor overskudsproduktion på markedet for bordvin i Portugal, hvilket afspejles i faldende priser og en foruroligende stigning i lagrene ved udgangen af produktionsåret 2005/06. For at vende denne negative udvikling og således afhjælpe den vanskelige markedssituation er det nødvendigt at bringe lagrene af bordvin ned på et niveau, der anses for normalt til at dække markedsbehovet.

(4) Da betingelserne i artikel 30, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999 er opfyldt, bør der gives adgang til en krisedestillation af højst 200 000 hl bordvin.

(5) Krisedestillationen, som der gives adgang til ved denne forordning, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽²⁾, hvad angår den destillationsforanstaltning, som er fastsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999. Andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 1623/2000 bør også finde anvendelse, bl.a. bestem-

(6) Den opkøbspris, som destilleriet skal betale producenten, bør fastsættes på et sådant niveau, at markedsforstyrrelsen afhjælpes, og producenterne får mulighed for at gøre brug af foranstaltningen.

(7) Det produkt, der fremkommer ved krisedestillationen, må kun være råalkohol eller neutral alkohol, der skal leveres til interventionsorganet for at forhindre forstyrrelser på det marked for konsumalkohol, som i første række forsynes ved destillation i henhold til artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den krisedestillation, der er omhandlet i artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999, anvendes for højst 200 000 hl bordvin i Portugal, jf. bestemmelserne om denne type destillation i forordning (EF) nr. 1623/2000.

Artikel 2

Hver producent kan indgå en leveringskontrakt, jf. artikel 65 i forordning (EF) nr. 1623/2000 (i det følgende benævnt »kontrakt«), fra den 16. august 2006 til den 15. september 2006.

Kontrakterne vedlægges bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 5 EUR/hl.

Kontrakterne må ikke overdrages.

Artikel 3

1. Hvis den samlede mængde omfattet af de kontrakter, der indgives til interventionsorganet, overstiger den mængde, der er fastsat i artikel 1, fastlægger medlemsstaten den nedsættelsessats, der skal anvendes på ovennævnte kontrakter.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1820/2005 (EUT L 293 af 9.11.2005, s. 8).

2. Medlemsstaten vedtager de administrative bestemmelser, der er nødvendige for senest den 31. oktober 2006 at godkende kontrakterne. I godkendelsen angives eventuelt den anvendte nedsættelsessats og den mængde vin, der er accepteret pr. kontrakt, og producenten oplyses om sin ret til at opsiges kontrakten, hvis der anvendes en nedsættelsessats.

Medlemsstaten meddeler inden den 15. november 2006 Kommissionen, hvilke mængder vin der er anført i de godkendte kontrakter.

3. Medlemsstaten kan begrænse det antal kontrakter, som en producent kan indgå i henhold til denne forordning.

Artikel 4

1. Den mængde vin, som er omfattet af godkendte kontrakter, skal leveres til destilleriet senest den 15. februar 2007. Den fremstillede alkohol skal leveres til interventionsorganet i henhold til artikel 6, stk. 1, senest den 15. maj 2007.

2. Sikkerhedsstillelsen frigives i forhold til de mængder, der er leveret, når producenten fører bevis for levering til destilleriet.

Leveres vinen ikke inden fristen udløber, jf. stk. 1, fortabes sikkerhedsstillelsen.

Artikel 5

Minimumsopkøbsprisen for vin, der leveres til destillation i henhold til denne forordning, er 1,914 EUR pr. % vol pr. hl.

Artikel 6

1. Destilleriet leverer det destillerede produkt til interventionsorganet. Produktet skal have et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

2. Interventionsorganet betaler destilleriet 2,281 EUR pr. % vol pr. hl leveret råalkohol. Betalingen foregår i henhold til artikel 62, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1623/2000.

Destilleriet kan få et forskud på 1,122 EUR pr. % vol pr. hl. Den pris, der rent faktisk betales, nedsættes i så fald med forskuddet. Artikel 66 og 67 i forordning (EF) nr. 1623/2000 anvendes.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 16. august 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 8. november 2005

om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik

(2006/543/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet bemyndigede den 5. juni 2003 Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

(2) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet en aftale med Den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik i overensstemmelse med de mekanismer og direktiver, der blev fastsat i bilaget til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

(3) Den aftale, Kommissionen har forhandlet, bør undertegnes og anvendes midlertidigt med forbehold af eventuel senere indgåelse —

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik godkendes herved på Fællesskabets vegne med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne med forbehold af dens indgåelse.

Artikel 3

Indtil aftalen træder i kraft, anvendes den midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

Artikel 4

Rådets formand bemyndiges hermed til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2005.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

AFTALE**mellem det Europæiske Fællesskab og den Libanesiske Republik om visse aspekter af lufttrafik**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB —

på den ene side, og

DEN LIBANESISKE REPUBLIK

på den anden side

(i det følgende benævnt »parterne«),

SOM KONSTATERER, at der er indgået bilaterale lufttrafikaftaler mellem flere af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Den Libanesiske Republik, der indeholder bestemmelser, som er i strid med fællesskabslovgivningen,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence på flere områder, der kan være omfattet af bilaterale lufttrafikaftaler mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og tredjelande,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, i henhold til fællesskabslovgivningen har ret til uden forskelsbehandling at få adgang til lufruter mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og tredjelande,

SOM HENVISER til de aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og visse tredjelande, der giver statsborgere i de pågældende tredjelande mulighed for at erhverve ejendomsrettigheder i luftfartsselskaber, som der er udstedt licens til i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen,

SOM ERKENDER, at bestemmelser i de bilaterale lufttrafikaftaler mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Den Libanesiske Republik, som er i strid med fællesskabslovgivningen, skal bringes i fuld overensstemmelse hermed for at tilvejebringe et forsvarligt retsgrundlag for lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik og for at sikre kontinuiteten i denne lufttrafik,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskabs hensigt som part i disse forhandlinger ikke er at påvirke det samlede omfang af lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik, at påvirke balancen mellem luftfartsselskaber fra Fællesskabet og luftfartsselskaber fra Den Libanesiske Republik eller at forhandle ændringer af bestemmelserne i de eksisterende bilaterale lufttrafikaftaler om trafikrettigheder —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Generelle bestemmelser**

1. I denne aftale forstås ved »medlemsstater« Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

2. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til statsborgere i den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

3. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til luftfartsselskaber fra den medlemsstat, der er part i den

pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til luftfartsselskaber, som er udpeget af den pågældende medlemsstat.

Artikel 2**Udpegning af luftfartsselskaber**

1. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt a) og punkt b), med hensyn til den pågældende medlemsstats udpegning af et luftfartsselskab og Den Libanesiske Republiks udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet samt afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

2. Når Den Libanesiske Republik modtager en udpegning fra en medlemsstat, udsteder den de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

- i) at luftfartsselskabet er etableret i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på den udpegende medlemsstats område og er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens
- ii) at den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret i udpegningen, og
- iii) at luftfartsselskabet ejes og vil forblive ejet — enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet — af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater eller af andre stater, der er anført i bilag III, og/eller statsborgere i disse andre stater, og at det til enhver tid er under disse staters og/eller statsborgeres effektive kontrol.

3. Den Libanesiske Republik kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelserne eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som en medlemsstat har udpeget, hvis

- i) luftfartsselskabet ikke er etableret i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på den udpegende medlemsstats område eller ikke er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens, eller
- ii) den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og den relevante luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret i udpegningen, eller
- iii) luftfartsselskabet ikke ejes og kontrolleres effektivt direkte eller i kraft af en ejermajoritet af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater.

Den Libanesiske Republik udøver sine rettigheder i henhold til dette stykke uden at forskelsbehandle luftfartsselskaber fra Fællesskabet på grundlag af nationalitet.

Artikel 3

Rettigheder med hensyn til myndighedskontrol

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, punkt c).

2. Når en medlemsstat har udpeget et luftfartsselskab, som en anden medlemsstat udøver og opretholder myndighedskontrol med, gælder Den Libanesiske Republiks rettigheder efter sikkerhedsbestemmelserne i aftalen mellem den medlemsstat, der har udpeget luftfartsselskabet, og Den Libanesiske Republik også for den pågældende anden medlemsstats vedtagelse, gennemførelse og opretholdelse af sikkerhedskrav og for det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse.

Artikel 4

Beskatning af flybrændstof

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt d).

2. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte er intet i de aftaler, der er anført i bilag II, punkt d), til hinder for, at medlemsstaterne uden forskelsbehandling kan opkræve enhver form for skatter, afgifter eller gebyrer på brændstof, der på deres område leveres til brug i et luftfartøj, der tilhører et luftfartsselskab udpeget af Den Libanesiske Republik, og som beflyver en rute mellem et punkt i den pågældende medlemsstats område og et andet punkt i denne eller en anden medlemsstats område.

Artikel 5

Transporttakster for strækninger inden for Det Europæiske Fællesskab

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, punkt e).

2. Det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af Den Libanesiske Republik i henhold til en aftale, jf. bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, punkt e), opkræver takster for transport, som udelukkende finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs lovgivning.

Artikel 6

Bilag til aftalen

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del deraf.

Artikel 7

Revision eller ændring

Parterne kan efter fælles overenskomst til enhver tid revidere eller ændre denne aftale.

*Artikel 8***Ikrafttræden og midlertidig anvendelse**

1. Denne aftale træder i kraft, når parterne har udvekslet skriftlige noter om, at de har afsluttet de interne procedurer, som er en forudsætning for, at den kan træde i kraft.

2. Uanset stk. 1 er parterne enige om at anvende aftalen midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

3. Aftaler og andre arrangementer mellem medlemsstaterne og Den Libanesiske Republik, som på datoen for denne aftales

undertegnelse endnu ikke var trådt i kraft, og som ikke finder midlertidig anvendelse, er anført i bilag I, punkt b). Denne aftale finder anvendelse på alle sådanne aftaler og arrangementer, fra de træder i kraft eller finder midlertidig anvendelse.

*Artikel 9***Ophør**

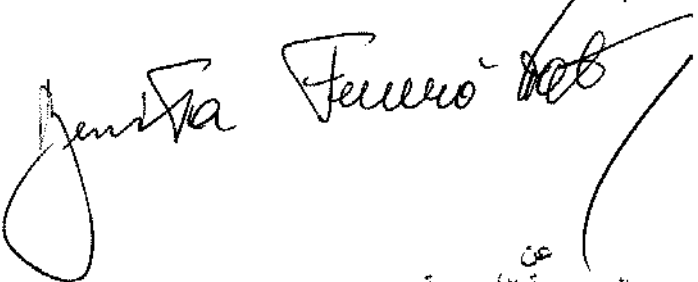
1. Hvis en aftale, der er anført i bilag I, ophører, ophører samtidig alle nærværende aftalers bestemmelser vedrørende den pågældende aftale.

2. Hvis alle de aftaler, der er anført i bilag I, ophører, ophører nærværende aftale samtidig.

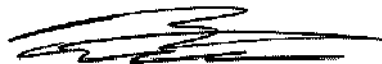
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Beirut den syvende juli to tusind og seks i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og arabisk.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

عن
المجموعة الأوروبية

Por la República Libanesa
Za Libanonskou republiku
For Den Libanesiske Republik
Für die Libanesische Republik
Liibanoni Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Λιβάνου
For the Republic of Lebanon
Pour la République libanaise
Per la Repubblica del Libano
Libānas Republikas vārdā
Libano Respublikos vardu
A Libanoni Köztársaság részéről
Għar-repubblika tal-Libanu
Voor de Republiek Libanon
W imieniu Republiki Libańskiej
Pela República do Líbano
Za Libanonskú republiku
Za Republiko Libanon
Libanonin tasavallan puolesta
För Republiken Libanon

عن
الجمهورية اللبنانية

BILAG I

Liste over aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 1

- a) Lufttrafikaftaler mellem Den Libanesiske Republik og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse er indgået, undertegnet og/eller anvendes midlertidigt
- Aftale mellem den østrigske forbundsregering og regeringen for Den Libanesiske Republik om lufttrafik mellem og ud over de to landes territorier, undertegnet i Beirut den 2. april 1969 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Østrig«)
 - Aftale mellem den belgiske regering og regeringen for Den Libanesiske Republik om lufttrafik mellem og ud over de to landes territorier, undertegnet i Beirut den 24. december 1953 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Belgien«)
 - Lufttrafikaftale mellem regeringen for Republikken Cypern og regeringen for Den Libanesiske Republik, paraferet den 23. maj 1996 (i det følgende benævnt »udkast til aftale Libanon-Cypern«)
 - Lufttransportaftale mellem regeringen for Den Tjekkiske Republik og regeringen for Den Libanesiske Republik, udfærdiget i Beirut den 22. september 2003 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik«)
 - Lufttransportoverenskomst mellem Danmark og Libanon, udfærdiget i Beirut den 21. oktober 1955 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Danmark«)
 - Udkast til lufttransportaftale mellem regeringen for Den Franske Republik og regeringen for Den Libanesiske Republik, paraferet og knyttet som bilag til det godkendte referat af konsultationerne mellem de delegationer, der repræsenterede regeringen for Den Franske Republik henholdsvis Den Libanesiske Republik, undertegnet i Paris den 24. juni 1998 (i det følgende benævnt »udkast til aftale Libanon-Frankrig«)
 - Lufttransportaftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Libanesiske Republik, udfærdiget i Beirut den 15. marts 1961 med senere ændringer (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Tyskland«)
 - Udkast til lufttrafikaftale mellem regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland og regeringen for Den Libanesiske Republik, paraferet og knyttet som bilag til det godkendte referat undertegnet i Bonn den 16. januar 2002 (i det følgende benævnt »udkast til revideret aftale Libanon-Tyskland«)
 - Aftale mellem regeringen for Kongeriget Grækenland og regeringen for Den Libanesiske Republik om oprettelse af lufttrafik mellem deres respektive territorier, udfærdiget i Beirut den 6. september 1948 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Grækenland«)
 - Aftale mellem regeringen for Folkerepublikken Ungarn og Den Libanesiske Republik vedrørende civil lufttransport, udfærdiget i Beirut den 15. januar 1966 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Ungarn«)
 - Lufttransportaftale mellem den italienske regering og regeringen for Den Libanesiske Republik, udfærdiget i Beirut den 24. januar 1949 med senere ændringer (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Italien«)
 - Lufttrafikaftale mellem Den Libanesiske Republik og regeringen for Storhertugdømmet Luxembourg, paraferet og knyttet som tillæg B til det fortrolige aftalememorandum, der blev understegnet i Beirut den 23. oktober 1998 (i det følgende benævnt »udkast til aftale Libanon-Luxembourg«)
 - Udkast til lufttrafikaftale mellem regeringen for Malta og regeringen for Den Libanesiske Republik, paraferet og knyttet som tillæg B til det godkendte referat undertegnet i Beirut den 30. april 1999 (i det følgende benævnt »udkast til aftale Libanon-Malta«)
 - Lufttransportaftale mellem Kongeriget Nederlandene og Den Libanesiske Republik, udfærdiget i Beirut den 20. september 1949 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Nederlandene«)
 - Lufttrafikaftale mellem regeringen for Folkerepublikken Polen og regeringen for Den Libanesiske Republik, udfærdiget i Beirut den 25. april 1966 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Polen«)

-
- Lufttransportaftale mellem Sverige og Libanon, udfærdiget i Beirut den 23. marts 1953 (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-Sverige«)
 - Aftale mellem regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og regeringen for Den Libanesiske Republik om lufttrafik mellem og ud over de to landes territorier, undertegnet i Beirut den 15. august 1951 med senere ændringer (i det følgende benævnt »aftalen Libanon-UK«)
- b) Lufttrafiktafter og andre arrangementer mellem Den Libanesiske Republik og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der er paraferet eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft, og som ikke anvendes midlertidigt
- Lufttransportaftale mellem Kongeriget Spanien og Den Libanesiske Republik, paraferet i Madrid den 21. august 1997 (i det følgende benævnt »udkastet til aftale Libanon-Spanien«)
-

BILAG I

Liste over artikler i de i bilag I anførte aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 2-5

- a) Medlemsstaters udpegning af luftfartsselskaber:
- Artikel 3 i aftalen Libanon-Østrig
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Belgien
 - Artikel 4 i udkastet til aftale Libanon-Cypern
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik
 - Artikel 3 i udkastet til aftale Libanon-Frankrig
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Tyskland
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Ungarn
 - Artikel 3 i udkastet til aftale Libanon-Luxembourg
 - Artikel 6 i udkastet til aftale Libanon-Malta
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Polen
 - Artikel 3 i udkastet til aftale Libanon-Spanien
 - Artikel 4 i aftalen Libanon-UK
- b) Afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser:
- Artikel 4 i aftalen Libanon-Østrig
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Belgien
 - Artikel 5 i udkastet til aftale Libanon-Cypern
 - Artikel 4 i aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik
 - Artikel 5 i aftalen Libanon-Danmark
 - Artikel 4 i udkastet til aftale Libanon-Frankrig
 - Artikel 4 i aftalen Libanon-Tyskland
 - Artikel 6 i aftalen Libanon-Grækenland
 - Artikel 4 i aftalen Libanon-Ungarn
 - Artikel 6 i aftalen Libanon-Italien
 - Artikel 4 i udkastet til aftale Libanon-Luxembourg
 - Artikel 7 i udkastet til aftale Libanon-Malta
 - Artikel 6 i aftalen Libanon-Nederlandene
 - Artikel 3 i aftalen Libanon-Polen
 - Artikel 4 i udkastet til aftale Libanon-Spanien
 - Artikel 5 i aftalen Libanon-Sverige
 - Artikel 4 i aftalen Libanon-UK
- c) Myndighedskontrol:
- Artikel 7a i aftalen Libanon-Østrig
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik
 - Artikel 8 i udkastet til aftale Libanon-Frankrig
 - Artikel 7 i udkastet til aftale Libanon-Luxembourg
 - Artikel 6 i udkastet til revideret aftale Libanon-Tyskland

d) Beskatning af flybrændstof:

- Artikel 5 i aftalen Libanon-Østrig
- Artikel 4 i aftalen Libanon-Belgien
- Artikel 7 i udkastet til aftale Libanon-Cypern
- Artikel 8 i aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik
- Artikel 9 i aftalen Libanon-Danmark
- Artikel 10 i udkastet til aftale Libanon-Frankrig
- Artikel 6 i aftalen Libanon-Tyskland
- Artikel 10 i udkastet til revideret aftale Libanon-Tyskland
- Artikel 3 i aftalen Libanon-Grækenland
- Artikel 14 i aftalen Libanon-Ungarn
- Artikel 3 i aftalen Libanon-Italien
- Artikel 8 i udkastet til aftale Libanon-Luxembourg
- Artikel 9 i udkastet til aftale Libanon-Malta
- Artikel 6 i aftalen Libanon-Polen
- Artikel 5 i udkastet til aftale Libanon-Spanien
- Artikel 9 i aftalen Libanon-Sverige
- Artikel 5 i aftalen Libanon-UK

e) Transporttakster for strækninger inden for Det Europæiske Fællesskab:

- Artikel 9 i aftalen Libanon-Østrig
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-Belgien
 - Artikel 16 i udkastet til aftale Libanon-Cypern
 - Artikel 12 i aftalen Libanon-Den Tjekkiske Republik
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-Danmark
 - Artikel 14 i udkastet til aftale Libanon-Frankrig
 - Artikel 9 i aftalen Libanon-Tyskland
 - Artikel 14 i udkastet til revideret aftale Libanon-Tyskland
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-Ungarn
 - Artikel 13 i udkastet til aftale Libanon-Luxembourg
 - Artikel 14 i udkastet til aftale Libanon-Malta
 - Artikel 10 i aftalen Libanon-Polen
 - Artikel 7 i udkastet til aftale Libanon-Spanien
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-Sverige
 - Artikel 7 i aftalen Libanon-UK
-

*BILAG III***Liste over andre stater, som der henvises til i denne aftales artikel 2**

- a) Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - b) Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - c) Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - d) Det Schweiziske Forbund (i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport).
-

RÅDETS BESLUTNING

af 18. juli 2006

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik

(2006/544/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Reformen af Lissabon-strategien i 2005 har lagt hovedvægten på vækst og beskæftigelse. Retningslinjerne for beskæftigelsen ⁽⁴⁾ fra den europæiske beskæftigelsesstrategi og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik ⁽⁵⁾ er blevet vedtaget som en integreret pakke, hvorved den europæiske beskæftigelsesstrategi spiller en ledende rolle i gennemførelsen af Lissabon-strategiens beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitiske mål.
- (2) Den Europæiske Union må i endnu højere grad mobilisere alle egnede nationale og fælles virkemidler, herunder samhørighedspolitikken, inden for Lissabon-strategiens tre dimensioner — den økonomiske, den sociale og den miljømæssige — så man bedre udnytter de dermed forbundne synergieffekter som elementer i en bæredygtig udvikling.
- (3) Beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik bør kun gennemrevideres hvert tredje år, og i de mellemliggende år indtil

2008 bør opdateringen heraf være stærkt begrænset for at sikre den grad af stabilitet, som er nødvendig for en effektiv gennemførelse.

- (4) Gennemgangen af medlemsstaternes nationale reformprogrammer i Kommissionens årlige statusrapport og i den fælles beskæftigelsesrapport viser, at medlemsstaterne fortsat bør gøre deres yderste på de prioriterede områder:

— at få flere personer i beskæftigelse og beholde dem på arbejdsmarkedet, øge arbejdskraftudbuddet og modernisere de sociale beskyttelsessystemer

— at forbedre arbejdstageres og virksomheders omstillingsevne

— at forøge investeringerne i menneskelig kapital gennem bedre uddannelse og større færdigheder.

- (5) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 23.-24. marts 2006 den centrale rolle, som beskæftigelsespolitikkerne spiller inden for rammerne af Lissabon-dagsordenen, og nødvendigheden af at øge beskæftigelsesmulighederne for prioriterede kategorier inden for en livscyklustilgang. I den forbindelse godkendte det den europæiske ligestillingspakt, som yderligere skal højne profilen for integration af kønsaspektet og fremme forbedringen af kvinders udsigter og muligheder i stor målestok.
- (6) Fjernelsen af hindringerne for arbejdstageres mobilitet, som er fastlagt i traktaterne, herunder tiltrædelsestraktaterne, burde styrke det indre markeds funktion og forbedre dets vækst- og beskæftigelsespotentiale.

- (7) I lyset af både Kommissionens gennemgang af de nationale reformprogrammer og Det Europæiske Råds konklusioner bør der nu fokuseres på en effektiv og rettidig gennemførelse med særlig opmærksomhed på de vedtagne kvantitative mål som fastlagt i retningslinjerne for 2005-2008, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner.

⁽¹⁾ Udtalelse af 4 april 2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 17 maj 2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse af 27 april 2006.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2005/600/EF af 12 juli 2005 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 205 af 6.8.2005, s. 21).

⁽⁵⁾ Rådets henstilling 2005/601/EF af 12 juli 2005 vedrørende de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (2005-2008) (EUT L 205 af 6.8.2005, s. 28).

- (8) Medlemsstaterne bør tage hensyn til beskæftigelsesretningslinjerne, når de programmerer deres anvendelse af Fællesskabets midler, især af Den Europæiske Socialfond.
- (9) I betragtning af retningslinjernes karakter af en integreret pakke bør medlemsstaterne gennemføre de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik fuldt ud —

for 2006, og medlemsstaterne tager hensyn til dem i deres beskæftigelsespolitikker.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2006.

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker som fastsat i bilaget til beslutning 2005/600/EF opretholdes

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

RÅDETS BESLUTNING
af 18. juli 2006
om ligestilling af officielle sortsundersøgelser i Kroatien
(EØS-relevant tekst)
(2006/545/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2002/53/EF er Rådet tillagt kompetence til at fastslå, om officielle undersøgelser, der foretages af sorter i et tredjeland, frembyder samme garanti som de undersøgelser, medlemsstaterne foranstalter.
- (2) I henhold til gældende bestemmelser i Kroatien om officielle sortsundersøgelser af hvede, byg og majs sker godkendelse af sorter for så vidt angår deres selvstændighed, stabilitet og ensartethed på grundlag af resultaterne af officielle undersøgelser, især dyrkningsundersøgelser, som omfatter et tilstrækkeligt stort antal kendetegn til at muliggøre en beskrivelse af sorten.
- (3) En undersøgelse af bestemmelserne og anvendelsen af dem i Kroatien på ovennævnte tre arter har vist, at de frembyder samme garanti som de undersøgelser, medlemsstaterne foranstalter, forudsat at visse supplerende betingelser er opfyldt.
- (4) Denne beslutning udelukker ikke, at Fællesskabets konstateringer af ligestilling ophæves, såfremt de betingelser, de byggede på, ikke længere er opfyldt eller ophører med at være opfyldt.
- (5) Eftersom der kan være behov for hyppige ændringer af de tekniske bestemmelser i bilagene, bør bilagene ændres efter proceduren i artikel 4 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Officielle undersøgelser af selvstændighed, stabilitet og ensartethed, som foretages i Kroatien af den i bilag I anførte myndighed for sorter af de i samme bilag anførte arter, anses for at frembyde den samme garanti som de af medlemsstaterne foranstaltede undersøgelser, forudsat at de opfylder de i bilag II anførte betingelser.

Artikel 2

Ændringer af bilagene vedtages efter proceduren i artikel 3, stk. 2.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug, i det følgende benævnt »komitéen«, oprettet i henhold til artikel 1 i Rådets afgørelse 66/399/EØF ⁽³⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til én måned.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2006

På Rådets vegne
J. KORKEAOJA
Formand

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2289/66.

BILAG I

Myndighed	Art
Institute for Seed and Seedlings, Osijek	<i>Hordeum vulgare</i> L. <i>Triticum aestivum</i> L. <i>Zea Mays</i> L.

BILAG II

BETINGELSER

- Godkendelse af sorter for så vidt angår deres selvstændighed, stabilitet og ensartethed sker på grundlag af resultaterne af officielle undersøgelser.
- For at fastslå selvstændigheden skal undersøgelserne i marken som et minimum omfatte følgende disponible sammenlignelige sorter:
 - sorter, som er opført på den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, eller
 - sorter, som — uden at være opført på ovennævnte liste — er godkendt eller søges godkendt i en medlemsstat enten til certificering eller markedsføring eller til certificering med henblik på andre lande.
- De kendetegn, afprøvningen som et minimum skal tage højde for, og mindstekravene til afprøvning af sorter af landbrugsplantearterne er fastsat i Kommissionens direktiv 2003/90/EF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 254 af 8.10.2003, s. 7. Ændret ved Kommissionens direktiv 2005/91/EF (EUT L 331 af 17.12.2005, s. 24).

KONFERENCE MELLEM REGERINGSREPRÆSENTANTER FRA MEDLEMSSTATERNE

AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

den 6. juli 2006

om udnævnelse af en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol

(2006/546/EF, Euratom)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS MEDLEMSSTATER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 223,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 139, og

ud fra følgende betragtning:

I overensstemmelse med traktaterne foretages der hvert tredje år en delvis nybesættelse af embederne som medlemmer af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber, idet der gives et mandat på seks år. For perioden 7. oktober 2006 til 6. oktober 2012 mangler medlemsstaternes regeringer stadig at udnævne en dommer foruden de tolv dommere og de fire generaladvokater, der blev udnævnt den 6. april 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Thomas VON DANWITZ udnævnes til dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol fra 7. oktober 2006 til 6. oktober 2012.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2006.

E. KOSONEN

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. august 2006

med det formål at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftrummet inden for Fællesskabet

(meddelt under nummer K(2006) 3516)

(2006/547/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftrummet inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I. Baggrund

(1) Den 27. januar 2006 og 28. februar 2006 forelagde Den Italienske Republik Kommissionen dekret nr. 35 og 36 fra det italienske ministerium for infrastruktur og transport af 29. december 2005 (offentliggjort i Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana den 11. januar 2006), hvorved der blev pålagt forpligtelse til offentlig tjeneste på i alt 16 ruter mellem Sardinien og de vigtigste nationale lufthavne, og Kommissionen blev anmodet om at offentliggøre en bekendtgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2408/92.

(2) Den 24. marts 2006 offentliggjorde Kommissionen en bekendtgørelse om forpligtelse til offentlig tjeneste, jf. dekret nr. 35 (»bekendtgørelsen af 24. marts 2006«) ⁽²⁾ for følgende seks ruter:

- Alghero–Rom og Rom–Alghero
- Alghero–Milano og Milano–Alghero
- Cagliari–Rom og Rom–Cagliari
- Cagliari–Milano og Milano–Cagliari
- Olbia–Rom og Rom–Olbia
- Olbia–Milano og Milano–Olbia.

(3) Den 21. april 2006 offentliggjorde Kommissionen en anden bekendtgørelse om forpligtelse til offentlig tjeneste, jf. dekret nr. 36 (»bekendtgørelsen af 21. april 2006«) ⁽³⁾ for følgende ti ruter:

- Alghero–Bologna og Bologna–Alghero
- Alghero–Torino og Torino–Alghero
- Cagliari–Bologna og Bologna–Cagliari
- Cagliari–Torino og Torino–Cagliari
- Cagliari–Verona og Verona–Cagliari
- Cagliari–Napoli og Napoli–Cagliari
- Cagliari–Palermo og Palermo–Cagliari
- Olbia–Verona og Verona–Olbia
- Cagliari–Florence og Florence–Cagliari
- Olbia–Bologna og Bologna–Olbia.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 72 af 24.3.2006, s. 4.

⁽³⁾ EUT C 93 af 21.4.2006, s. 13.

- (4) Hovedelementerne i disse forpligtelser til offentlig tjeneste, der er offentliggjort i de to bekendtgørelser, er følgende:
- Hver af de 10 ruter, der omhandles i bekendtgørelsen af 21. april 2006, og de hertil hørende forpligtelser skal accepteres enkeltvis og fuldstændigt af det interesserede luftfartsselskab
 - Ruteparret Alghero/Rom og Alghero/Milano (under ét) og ruteparret Olbia/Rom, Olbia/Milano (under ét) udgør en samlet pakke, som interesserede luftfartsselskaber skal acceptere fuldstændigt, uden kompensation af nogen som helst art eller oprindelse. Ruterne Cagliari/Rom og Cagliari/Milano skal derimod accepteres enkeltvis og fuldstændigt af interesserede luftfartsselskaber uden kompensation af nogen som helst art eller oprindelse.
 - Hvert enkelt luftfartsselskab (eller det primære luftfartsselskab), som påtager sig forpligtelserne til offentlig tjeneste, deponerer en endelig kaution som garanti for en korrekt gennemførelse og flyvningens kontinuitet. Denne garanti skal beløbe sig til mindst 5 % af den anslåede samlede omsætning, beregnet af ENAC — Ente Nazionale dell'Aviazione Civile (det italienske nationale civilluftfartsvæsen) — hvad angår planlagte ruteflyvninger i hver af de pågældende rutepakker. Den finansielle garanti udstedes til ENAC, som vil anvende sikkerheden til garanti for opfyldelse af forpligtelsen i tilfælde af ubegrundet ophør af den offentlige tjeneste, og den vil bestå af 50 % bankgaranti, som kan aktiveres ved den første anmodning, og 50 % forsikringsgaranti. For at undgå overkapacitet, der ville opstå, hvis flere luftfartsselskaber påtager sig en forpligtelse til offentlig tjeneste på samme rute, og i betragtning af de pågældende lufthavnes begrænsninger og infrastrukturelle forhold, har ENAC, efter høring af den selvstyrende region Sardinien, til opgave for i offentlighedens bedste interesse at gribe ind for at begrænse de accepterende selskabers driftsprogrammer og bringe dem i overensstemmelse med kravene om offentlighedens bevægelighed, der ligger til grund for den offentlige tjeneste. Denne indgriben skal tage udgangspunkt i en lige fordeling af ruterne og hyppighederne mellem de accepterende luftfartsselskaber, og også være baseret på transportmængden på de pågældende ruter (eller rutepakker), der er konstateret på hver af dem i den foregående toårsperiode.
 - Den mindste hyppighed pr. dag, flyvetider og tilbudt kapacitet, der skal udbydes for hver rute, er specificeret under overskriften »2. FORPLIGTELSE TIL OFFENTLIG TJENESTE« i bekendtgørelserne af 24. marts 2006 og 21. april 2006.
 - De anvendte luftfartøjers mindstekapacitet er fastsat i pkt. »3. FLYTYPER DER KAN ANVENDES PÅ DE FORSKELLIGE RUTER« i bekendtgørelserne af 24. marts 2006 og 21. april 2006.
 - Prisstrukturen på alle berørte ruter er beskrevet under overskriften »4. BILLETPRISER« i bekendtgørelserne af 24. marts 2006 og 21. april 2006. I begge bekendtgørelsers pkt. 4.8 præciseres det i forbindelse med rabatpriserne, at de luftfartsselskaber, som driver de berørte ruter, er lovmæssigt forpligtet til at anvende de gunstige billetpriser (som anført under overskriften »4. BILLETPRISER«) som minimum til personer født på Sardinien, også selvom de ikke bor på Sardinien.
 - Ifølge dekret nr. 35, der blev sendt til Kommissionen den 29. december 2005, offentliggjort i Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana den 11. januar 2006 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 24. marts 2006, skulle forpligtelsen til offentlig tjeneste på de pågældende ruter træde i kraft den 31. marts 2006 og udløbe den 30. marts 2009. Den 28. februar 2006 oplyste de italienske myndigheder imidlertid Kommissionen om, at de den 23. februar 2006 havde vedtaget et dekret, hvorved disse datoer er ændret til den 2. maj 2006 og den 1. maj 2009 (brev nr. 2321 fra den faste repræsentation). Det var disse datoer, der efterfølgende blev offentliggjort i EU-Tidende.
 - Ifølge dekret nr. 36, der blev sendt til Kommissionen den 29. december 2005, offentliggjort i Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana den 11. januar 2006 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 21. april 2006, skulle ikrafttrædelsen og udløbet af forpligtelsen til offentlig tjeneste på de pågældende ruter fastlægges på et senere tidspunkt. Derfor indeholdt offentliggørelsen i EU-Tidende ikke nogen endelig start- og slutdato for forpligtelsen.

— De luftfartsselskaber, som har til hensigt at påtage sig forpligtelsen til offentlig tjeneste, skal fremlægge deres formelle godkendelse for den italienske kompetente myndighed senest 30 dage efter offentliggørelsen af forpligtelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(5) Det bør bemærkes, at Den Italienske Republik forud for indførelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste ved denne beslutning havde indført en forpligtelse til offentlig tjeneste i kraft af dekret af 1. august 2000 og 21. december 2000, på seks ruter mellem lufthavnene på Sardinien og i Rom og Milano. Disse forpligtelser er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 7. oktober 2000 ⁽¹⁾ (»bekendtgørelsen af 7. oktober 2000«). I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2408/92 blev de berørte ruter givet i udbud for at udvælge luftfartsselskaber med henblik på at give disse eneret på beflyvningen af ruterne samt en finansiel kompensation ⁽²⁾.

(6) Følgende luftfartsselskaber fik tilladelse til at beflyve ruterne i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste:

— Alitalia på ruten: Cagliari–Rom.

— Air One på ruterne: Cagliari–Milano, Alghero–Milano og Alghero–Rom.

— Meridiana på ruterne: Olbia–Rom og Olbia–Milano.

(7) Denne ordning blev erstattet af forpligtelsen, som er indført ved det italienske dekret af 8. november 2004 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 10. december 2004 (»bekendtgørelsen af 10. december 2004«) ⁽³⁾. Efter en afgørelse i Lazios regionale forvaltningsdomstol den 17. marts 2005, hvorved dekretet af 8. november 2004 blev delvist ophævet, oplyste de italienske myndigheder Kommissionen om, at de havde »suspenderet« disse forpligtelser. Der blev offentliggjort en bekendtgørelse om dette i *Den Europæiske Unions Tidende* den 1. juli 2005 ⁽⁴⁾. Den 6. december 2005 oplyste de italienske myndigheder Kommissionen om, at dekretet af 8. november var blevet ophævet med virkning fra den 15. november 2004.

(8) Den 28. februar 2006 oplyste de italienske myndigheder Kommissionen om, at der blev vedtaget et dekret den 23. februar 2006 om ændring af dekret nr. 35 af

29. december 2005, hvorved dekreterne af 1. august 2000 og 21. december 2000 blev ophævet med virkning fra den 2. maj 2006.

(9) I en meddelelse til Kommissionen af 22. marts 2005 erklærede de italienske myndigheder, at forpligtelserne til offentlig tjeneste, der er offentliggjort i bekendtgørelsen af 7. oktober 2000, blev anvendt »på frivillig basis«. Dette var den første gang, de italienske myndigheder oplyste Kommissionen om, at disse forpligtelser til offentlig tjeneste fortsat blev anvendt.

II. Vigtige aspekter af retsreglerne for forpligtelsen til offentlig tjeneste

(10) Retsreglerne for forpligtelser til offentlig tjeneste er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2408/92 (»forordningen«), som har til formål at definere betingelserne for anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for luftfartssektoren.

(11) Forpligtelsen til offentlig tjeneste defineres som en undtagelse fra princippet i forordningen, hvori det hedder, at »Medmindre andet følger af denne forordning, tillader den (de) berørte medlemsstat(er) EF-luftfartsselskaber at udøve trafikrettigheder på ruter inden for Fællesskabet« ⁽⁵⁾.

(12) Betingelserne for at kunne indføre en forpligtelse er fastsat i artikel 4. Denne fortolkes strengt under overholdelse af principperne om ikke-forskelsbehandling og proportionalitet. Den skal være behørigt begrundet ud fra kriterierne i denne artikel.

(13) Nærmere bestemt fastsættes det i retsreglerne om forpligtelse til offentlig tjeneste, at en medlemsstat kan indføre en forpligtelse vedrørende rutebelyvning til en lufthavn i et yderområde eller et udviklingsområde eller på en rute med ringe trafik til en regional lufthavn, hvis ruten betragtes som vital for den økonomiske udvikling i det område, hvor lufthavnen er beliggende, i det omfang det er nødvendigt for at sikre passende rutebelyvning på ruten i overensstemmelse med fastsatte krav med hensyn til kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og prisfastsættelse, som luftfartsselskaberne ikke ville have påtaget sig, hvis de alene skulle tilgodese deres kommercielle interesser.

⁽¹⁾ EFT C 284 af 7.10.2000, s. 16.

⁽²⁾ EFT C 51 af 16.2.2001, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 306 af 10.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 161 af 1.7.2005 s. 10.

⁽⁵⁾ Artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92.

- (14) Om ruteflyvningen på en rute er passende, vurderes af medlemsstaterne på grundlag af almene hensyn, muligheden for at anvende andre transportformer og disse transportformers evne til at opfylde det pågældende transportbehov, og den samlede virkning af indsatsen fra alle luftfartsselskaber, der beflyver eller agter at beflyve ruten.
- (15) Der er fastsat en mekanisme med to faser i artikel 4: I en første fase (artikel 4, stk. 1, litra a)) indfører den berørte medlemsstat en forpligtelse til offentlig tjeneste på en eller flere ruter, og ruterne er åbne for alle EF-luftfartsselskaber, når blot de overholder de nævnte forpligtelser. Såfremt intet luftfartsselskab udtrykker ønske om at beflyve ruten i overensstemmelse med den forpligtelse til offentlig tjeneste, der gælder for ruten, kan medlemsstaten i en anden fase (artikel 4, stk. 1, litra d)) begrænse adgangen til denne rute til blot ét luftfartsselskab i en periode på indtil tre år, som kan forlænges. Luftfartsselskabet udvælges på grundlag af en udbudsrunde på fællesskabsplan. Det udvalgte luftfartsselskab kan derefter få udbetalt en finansiel ydelse for at opfylde forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- (16) Ifølge artikel 4, stk. 3, har Kommissionen beføjelse til at beslutte, om en indført forpligtelse til offentlig tjeneste fortsat skal gælde - beslutningen træffes på grundlag af en undersøgelse enten på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ. Kommissionens beslutning meddeles Rådet og medlemsstaterne. Indbringer en medlemsstat beslutningen for Rådet, kan dette med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.
- III. Forhold, som rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt den indførte forpligtelse til offentlig tjeneste mellem lufthavnene på Sardinien og de vigtigste nationale, italienske lufthavne er i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2408/92**
- (17) I forordningens artikel 4, stk. 1, litra a), nævnes en række kumulative kriterier, som forpligtelser til offentlig tjeneste skal opfylde:
- Følgende type rute kan komme i betragtning: ruter til en lufthavn i et yderområde eller et udviklingsområde på dens område eller ruter med ringe trafik til en regional lufthavn på dens område.
 - Det skal påvises, at hver rute er vital for den økonomiske udvikling i det område, hvor lufthavnen er beliggende.
 - Det er vigtigt at overholde princippet om, at ruteflyvningen på en rute skal være passende, hvilket bl.a. vurderes ud fra, om der findes andre transportformer eller mulighed for alternative ruter.
- (18) Derudover er forpligtelserne til offentlig tjeneste også underlagt de grundlæggende principper om proportionalitet og ikke-forskelsbehandling (se f.eks. Domstolens dom af 20. februar 2001 i sag C-205/99, Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) m.fl. mod Administración General del Estado, Sml. 2001 I, s. 1271.
- (19) I det foreliggende tilfælde findes der adskillige bestemmelser i bekendtgørelserne om forpligtelserne til offentlig tjeneste, der er offentliggjort i EU-Tidende på anmodning af Den Italienske Republik, hvor der hersker alvorlig tvivl om, hvorvidt de er i overensstemmelse med forordningens artikel 4. Navnlig skal følgende fremhæves:
- Der er ikke givet en tilstrækkelig redegørelse og begrundelse for den pågældende forpligtelses egnethed og proportionalitet i forhold til det mål, som søges opfyldt.
 - Det forekommer ikke indlysende, at de ruter, som er omfattet af forpligtelsen til offentlig tjeneste, skulle være vitale for den økonomiske udvikling i de områder af Sardinien, hvor de pågældende lufthavne befinder sig; navnlig i betragtning af:
 - De berørte ruters art og antal.
 - De øvrige luftruter, hvormed der kan sikres en passende og regelmæssig beflyvning af de berørte lufthavne, idet der findes et tilfredsstillende antal ruter mellem de vigtigste italienske tilslutningslufthavne og Sardinien.
 - Forholdet mellem forpligtelserne til offentlig tjeneste og trafikken mellem de forskellige lufthavne, der berøres af de nye ruter.

- (20) Kravet om, at de interesserede luftfartsselskaber skal beflyve seks af de ruter, der er omfattet af forpligtelsen, som et samlet hele, kan virke særligt indskrænkende for den fri udveksling af tjenesteydelser. Kravet har tilsyneladende ingen hjemmel i forordningens artikel 4, stk. 1, og det kunne være i modstrid med principperne om proportionalitet og ikke-forskelsbehandling af følgende årsager:
- Der er ikke slået fast, at sammenkædningen af disse ruter er vital for den økonomiske udvikling i de områder af Sardinien, hvor de pågældende lufthavne befinder sig.
 - Der findes tilsyneladende ikke et indlysende retsgrundlag eller en driftsmæssig begrundelse for disse sammenkædninger (f.eks. de pågældende lufthavnes geografiske beliggenhed), idet der ikke ydes kompensation for opfyldelsen af de pågældende forpligtelser.
 - Der er risiko for uberettiget forskelsbehandling af luftfartsselskaber, hvoraf alene de største har mulighed for at operere på disse vilkår.
- (21) I begge bekendtgørelsens pkt. 1.6. åbnes der mulighed for, at hvis flere luftfartsselskaber accepterer en forpligtelse til offentlig tjeneste på samme rute, har ENAC til opgave »at gribe ind« »for at undgå overkapacitet« ved at sikre en »lige fordeling af ruterne og hyppighederne« af flyafgange blandt de berørte luftfartsselskaber. Dette har tilsyneladende ingen hjemmel i forordningens artikel 4, stk. 1, og det kunne være i modstrid med artikel 3, stk. 1, idet det begrænser luftfartsselskaberne ret til frit at vælge, på hvilke ruter og med hvilken hyppighed de ønsker at flyve. Desuden tyder eksistensen af »overkapacitet« på, at myndighedsindgriben ikke er nødvendig for at sikre, at transportselskaberne opfylder de basale transportbehov.
- (22) Kravet i begge bekendtgørelsens pkt. 4.8 om at tilbyde rabatpriser til passagerer alene på grund af deres fødested (i dette tilfælde på Sardinien), har tilsyneladende ingen lovmæssig hjemmel og kan udgøre ulovlig indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet (se eksempelvis sag C-388/01, Kommissionen mod Italien, Sml. 2003 I, s. 721).
- (23) Der er ikke givet en tilstrækkelig forklaring, hvormed det begrundes:
- hvorfor prisstrukturerne er så forskellige, når de sammenlignes med forpligtelsen til offentlig tjeneste, som blev offentliggjort i bekendtgørelsen af 10. december 2004. Det specificeres nu, at henvisninger til Rom og Milano skal tolkes som henvisninger til deres lufthavnssystemer, hvilket er ensbetydende med, at de luftfartsselskaber, der ikke accepterer forpligtelsen til offentlig tjeneste, ikke kan drive virksomhed fra nogen af lufthavnene i disse systemer.
 - hvorfor 50 % af forbindelserne mellem lufthavnene på Sardinien og Rom/Milano skal foretages fra og til Fiumicino og fra og til Milano.
- #### IV. Procedure
- (24) Trods det, at Kommissionen henlede de italienske myndigheders opmærksomhed på de mange problematiske forhold og udtrykte tvivl om, hvorvidt bekendtgørelserne vedrørende forpligtelserne til offentlig tjeneste opfylder forordningen, besluttede Den Italienske Republik at offentliggøre dem.
- (25) Efter offentliggørelsen har flere interesserede parter kontaktet Kommissionen for uformelt at tilkendegive deres betænkeligheder ved og klage over den forskelsbehandling og manglende proportionalitet, der kendetegner forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- (26) I lyset af de ovennævnte forhold og i medfør af forordningens artikel 4, stk. 3, kan Kommissionen indlede en undersøgelse af, om udviklingen på en eller flere af de berørte ruter begrænses i urimelig grad af indførelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste, for at kunne beslutte, om indførelsen af den nævnte forpligtelse fortsat skal gælde for de berørte ruter.
- (27) Den 9. marts 2006 anmodede Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 12 de italienske myndigheder om at forelægge visse oplysninger angående de pågældende forpligtelser til offentlig tjeneste. De italienske myndigheders svar af 22. marts 2006 var ikke fyldestgørende —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen beslutter at indlede undersøgelsen i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92 for at konstatere, om indførelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste mellem lufthavnene på Sardinien og de vigtigste nationale, italienske lufthavne, som er offentliggjort på anmodning af Den Italienske Republik i *Den Europæiske Unions Tidende* C 72 af 24. marts 2006 og C 93 af 21. april 2006, fortsat skal gælde for disse ruter.

Artikel 2

1. Inden en måned efter meddelelsen af denne beslutning forelægger Den Italienske Republik Kommissionen alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne undersøge, om den i artikel 1 nævnte forpligtelse til offentlig tjeneste er i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2408/92.

2. Blandt andet forelægges følgende:

- En udførlig redegørelse for de socioøkonomiske mål, der tilstræbes opfyldt med pålæggelsen af den i artikel 1 omhandlede forpligtelse til offentlig tjeneste og en begrundelse for, at sådanne forpligtelser er egnede og står i forhold til de formål, der søges opfyldt — navnlig hvad angår de ti nye ruter, der ikke er omfattet af bekendtgørelsen af 7. oktober 2000.
- En udførlig redegørelse for den praktiske gennemførelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå »overkapacitet«, hvis flere luftfartsselskaber påtager sig en forpligtelse til offentlig tjeneste på samme rute, jf. pkt. 1.6. i de to bekendtgørelser, der omhandles i artikel 1, og en begrundelse for foranstaltningerne på baggrund af artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92.
- En juridisk analyse med baggrund i fællesskabsretten, hvor der gives en begrundelse for de forskellige betingelser i den i artikel 1 omhandlede forpligtelse til offentlig tjeneste, og navnlig:
 - En begrundelse for at anvende rabatpriser til personer født på Sardinien, selvom de ikke bor på Sardinien, navnlig i lyset af de allerede eksisterende rabatordninger til studenter, som hører ind under denne passagerkategori.
 - En redegørelse for, hvordan kravet om at være født på Sardinien for at kunne opnå rabatpriser vil blive håndhævet i praksis.
 - En begrundelse for kravet om at fremlægge sikkerhed for opfyldelsen og for metoden, hvorved beløbet er fastlagt.
 - En begrundelse for forskellene mellem billetprisstrukturerne i den nye forpligtelse og i den forpligtelse, der blev offentliggjort den 10. december 2004.
 - En redegørelse for årsagerne til, at forpligtelsen til offentlig tjeneste gælder for Roms og Milanos lufthavnsystemer og ikke for individuelle lufthavne i disse systemer, og årsagerne til at 50 % af forbindelserne mellem lufthavnene på Sardinien og Rom/Milano skal foretages fra og til Fiumicino og fra og til Milano-Linate.
 - Retsgrundlaget og begrundelsen for at sammenkæde de følgende rute-par i pakker:
 - Alghero–Rom, Rom–Alghero, Alghero–Milano og Milano–Alghero og
 - Olbia–Rom, Rom–Olbia, Olbia–Milano og Milano–Olbia.
 - En detaljeret analyse af de økonomiske forbindelser mellem regionerne på Sardinien og i resten af Italien omkring de lufthavne, som er omfattet af forpligtelsen til offentlig tjeneste, der er omhandlet i artikel 1.
 - En detaljeret analyse af de rute-flyvninger, som p.t. tilbydes mellem de lufthavne på Sardinien og i resten af Italien, der er omfattet af de i artikel 1 omhandlede forpligtelser til offentlig tjeneste, herunder også udbuddet af indirekte flyafgange, samt en angivelse af, hvornår dekret nr. 36 trådte i kraft.
 - En detaljeret analyse af mulighederne for at benytte andre transportformer og disse transportformers kapacitet med henblik på at opfylde transportbehovet.

- En analyse af den aktuelle efterspørgsel efter flyvninger på hver rute, som er omfattet af disse forpligtelser, herunder driftsprognoser (passagerer, gods, finansielle prognoser osv.) fra luftfartsselskabet eller luftfartsselskaberne.
- En præcis beskrivelse af den nødvendige rejsetid og kravene til afgang for med vejtransport at forbinde de sardinske lufthavne, som er omfattet af denne forpligtelse.
- En beskrivelse af, i hvilket omfang disse forpligtelser er opfyldt på dagen for meddelelsen af denne beslutning og angivelse af det eller de luftfartsselskaber, som driver ruterne i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- Eventuelle søgsmål, som måtte være indbragt for de nationale retsinstanser på dagen for meddelelsen af denne beslutning, og de juridiske forhold vedrørende indførelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- En redegørelse for, om de forpligtelser til offentlig tjeneste, der er offentliggjort i bekendtgørelsen af 7. oktober 2000,

fortsat fandt anvendelse efter suspenderingen og ophævelsen af de forpligtelser, der er offentliggjort i bekendtgørelsen af 10. december 2004, og — i givet fald — på hvilket retsgrundlag, samt for årsagerne til, at de italienske myndigheder ikke omgående oplyste Kommissionen herom.

Artikel 3

1. Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.
2. Denne beslutning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. august 2006.

På Kommissionens vegne

Jacques BARROT

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE
af 2. august 2006
om ændring af afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom
(2006/548/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 218, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 131,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forskrifter om sikkerhed, som anført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾, træffer medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsspørgsmål passende foranstaltninger til at sikre, at Kommissionens sikkerhedsforskrifter overholdes inden for Kommissionen og af bl.a. eksterne tjenesteleverandører i forbindelse med behandling af EU-klassificerede oplysninger.

(2) Ifølge artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forskrifter om sikkerhed kan medlemsstaterne, andre institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i henhold til eller på grundlag af traktaterne, modtage EU-klassificerede oplysninger på betingelse af, at de sikrer, at regler, der svarer nøje til forskrifterne, overholdes inden for deres tjenester og deres bygninger, bl.a. af eksterne tjenesteleverandører.

(3) Kommissionens forskrifter om sikkerhed indeholder på nuværende tidspunkt ingen bestemmelser om, hvordan de grundlæggende principper og minimumsstandards bør anvendes, såfremt Kommissionen overdrager opgaver, som involverer, medfører og/eller indeholder EU-klassificerede oplysninger, til eksterne enheder ved kontrakt eller tilskudsftale.

(4) Det er derfor nødvendigt at indsætte specifikke fælles minimumsstandards herom i Kommissionens forskrifter om sikkerhed og i de sikkerhedsforskrifter, der er knyttet som bilag dertil.

(5) De fælles minimumsstandards bør ligeledes overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med nationale ordninger, hvis medlemsstaterne ved kontrakt eller tilskudsftale overdrager opgaver, der involverer, medfører og/eller indeholder EU-klassificerede oplysninger, til eksterne enheder, der er anført i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forskrifter om sikkerhed.

(6) Disse fælles minimumsstandards bør anvendes med forbehold af andre relevante retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser hertil, navnlig til bilaterale og multilaterale aftaler omhandlet i artikel 106 og 107 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 —

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2006/70/EF, Euratom (EUT L 34 af 7.2.2006, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2083/2005 (EUT L 333 af 20.12.2005, s. 28).

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1261/2005 (EUT L 201 af 2.8.2005, s. 3).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der foretages følgende ændringer af Kommissionens forskrifter om sikkerhed som anført i bilaget til afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom:

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Når en kontrakt eller tilskudsftale mellem Kommissionen og en ekstern kontrahent eller en tilskudsmodtager medfører behandling af EU-klassificerede oplysninger inden for kontrahentens eller modtagerens bygninger, skal de passende foranstaltninger, som den pågældende kontrahent eller modtager skal træffe for at sikre, at de i artikel 1 omtalte forskrifter overholdes i forbindelse med behandling af EU-klassificerede oplysninger, være en integrerende del af kontrakten eller tilskudsftalen.«

2) Der foretages følgende ændringer af sikkerhedsforskrifterne i bilaget til Kommissionens forskrifter om sikkerhed:

a) I afsnit 5.1 i del I indsættes følgende punktum:

»Sådanne minimumsstandarder skal også anvendes, når Kommissionen ved kontrakt eller tilskudsftale overdrager opgaver, der involverer, medfører og/eller indeholder EU-klassificerede oplysninger om industrivirksomheder eller andre enheder: Disse fælles minimumsstandarder findes i afsnit 27 i del II.«

b) I del II indsættes teksten i bilaget til denne afgørelse som afsnit 27.

c) I tillæg 6 indsættes følgende forkortelser:

»DSA: Udpeget sikkerhedsmyndighed

FSC: Sikkerhedsgodkendelse af en facilitet (FSC-godkendelse)

FSO: Facilitetssikkerhedsansvarlig

PSC: Sikkerhedsgodkendelse af personale

SAL: Særlige sikkerhedsbetingelser

SCG: Klassifikationsvejledning«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 2006.

På Kommissionens vegne

Siim KALLAS

Næstformand

BILAG

»27. FÆLLES MINIMUMSSTANDARDE FOR INDUSTRIEL SIKKERHED

27.1. Indledning

Dette afsnit omhandler de sikkerhedsmæssige aspekter af industriaktiviteter, som specielt vedrører forhandling og tildeling af kontrakter eller tilskudsaftaler om overdragelse af opgaver, som involverer, medfører og/eller indeholder EU-klassificerede oplysninger, samt industrivirksomheders eller andre enheders gennemførelse heraf, herunder videregivelse af eller adgang til EU-klassificerede oplysninger i forbindelse med offentlige indkøb og indkaldelse af forslag (budperiode og forhandlinger forud for kontraktens indgåelse).

27.2. Definitioner

I disse fælles minimumsstandarde forstås ved:

- a) »sikkerhedskontrakt«: en kontrakt eller tilskudsaftale om levering af varer, udførelse af arbejder, til rådighedsstillelse af bygninger eller levering af tjenesteydelser, såfremt gennemførelsen heraf kræver eller indebærer adgang til eller generering af EU-klassificerede oplysninger
- b) »sikkerhedsunderkontrakt«: en kontrakt, som en kontrahent eller en tilskudsmodtager indgår med en anden kontrahent (dvs. underkontrahenten) om levering af varer, udførelse af arbejder, til rådighedsstillelse af bygninger eller levering af tjenesteydelser, såfremt gennemførelsen heraf kræver eller indebærer adgang til eller generering af klassificerede EU-oplysninger
- c) »kontrahent«: en økonomisk operatør eller juridisk enhed, der har retsevne til at indgå kontrakter eller modtage tilskud
- d) »udpeget sikkerhedsmyndighed (DSA)«: en myndighed, der med referat til en EU-medlemsstats nationale sikkerhedsmyndighed (NSA) er ansvarlig for at formidle den nationale politik til industrivirksomheder eller andre enheder i alle spørgsmål vedrørende industriel sikkerhed og for at opstille retningslinjer og yde bistand som led i denne politiks gennemførelse. DSA's funktion kan varetages af NSA
- e) »sikkerhedsgodkendelse af en facilitet (FSC-godkendelse)«: en administrativ afgørelse truffet af en NSA/DSA om, at en facilitet ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt kan yde tilstrækkelig sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede oplysninger af en nærmere bestemt klassifikationsgrad, og om, at dens medarbejdere, der kan få adgang til EU-klassificerede oplysninger, er blevet sikkerhedsgodkendt til den pågældende klassifikationsgrad og er blevet underrettet om de sikkerhedskrav, der skal være opfyldt for at få adgang til og sikre beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger
- f) »industrivirksomhed eller anden enhed«: en kontrahent eller en underkontrahent, der er involveret i leveringen af varer, udførelse af arbejder eller levering af tjenesteydelser. Det kan dreje sig om enheder inden for industri, handel, tjenesteydelser, videnskab, forskning, uddannelse eller udvikling
- g) »industriel sikkerhed«: anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger og -procedurer for at kunne forhindre, spore og udbedre skade forårsaget af tab af eller uautoriseret adgang til EU-klassificerede oplysninger, der er blevet behandlet af en kontrahent eller underkontrahent under forhandlingerne forud for kontraktens indgåelse og i forbindelse med klassificerede kontrakter
- h) »national sikkerhedsmyndighed (NSA)«: den myndighed i en EU-medlemsstat, som har det endelige ansvar for beskyttelsen af EU-klassificerede oplysninger i den pågældende medlemsstat
- i) »en kontrakts samlede klassifikationsgrad«: den klassifikationsgrad, der er fastlagt for hele kontrakten eller tilskudsaf-talen på grundlag af klassifikationsgraden for de oplysninger og/eller det materiale, der vil eller kan blive genereret eller udleveret, eller som der vil eller kan blive givet adgang til i henhold til et element i den samlede kontrakt eller tilskudsaf-tale. En kontrakts samlede klassifikationsgrad må ikke være lavere end den højeste klassifikationsgrad for dens elementer, men kan være højere på grund af kombinationseffekten
- j) »særlige sikkerhedsbetingelser«: et sæt særlige kontraktlige betingelser udstedt af den kontraherende myndighed, som er en integrerende del af en sikkerhedskontrakt, der involverer adgang til eller generering af EU-klassificerede oplysninger, og som fastlægger sikkerhedskravene eller de elementer i kontrakten, der kræver sikkerhedsbeskyttelse
- k) »klassifikationsvejledning«: et dokument, der beskriver de elementer af et program, en kontrakt eller en tilskudsaf-tale, som er klassificeret, med angivelse af de gældende klassifikationsgrader. Klassifikationsvejledningen kan udvides i hele programmets, kontraktens eller tilskudsaf-talens løbetid, og oplysningerne kan klassificeres højere eller lavere. Der skal indgå en klassifikationsvejledning i de særlige sikkerhedsbetingelser.

27.3. Organisation

- a) Kommissionen kan ved sikkerhedskontrakter overdrage opgaver, der involverer, medfører og/eller indeholder EU-klassificerede oplysninger om industrivirksomheder eller andre enheder, der er registreret i en medlemsstat.
- b) Kommissionen sikrer, at alle krav, der er afledt af disse minimumsstandarder, er opfyldt, når der tildes sikkerhedskontrakter.
- c) Kommissionen involverer den pågældende NSA, således at minimumsstandarderne for industriel sikkerhed anvendes. NSA kan videregive disse opgaver til en eller flere DSA.
- d) Det endelige ansvar for beskyttelsen af EU-klassificerede oplysninger inden for industrivirksomheder eller andre enheder påhviler ledelsen.
- e) Ved tildelingen af en sikkerhedskontrakt eller sikkerhedsunderkontrakt, der falder ind under disse minimumsstandarder, underretter Kommissionen og/eller den pågældende NSA/DSA straks NSA/DSA i den medlemsstat, hvor kontrahenten eller underkontrahenten er registreret.

27.4. Sikkerhedskontrakter og beslutninger om tilskud

- a) Ved fastlæggelse af klassifikationsgraden for sikkerhedskontrakter og tilskudsaftaler skal der tages hensyn til følgende principper:
 - Kommissionen fastlægger, hvilke aspekter af sikkerhedskontrakten der kræver beskyttelse, samt den relevante klassifikationsgrad. Den tager i den forbindelse hensyn til den oprindelige klassifikationsgrad, der er tildelt af ophavsmanden til oplysninger, som er genereret inden kontraktens tildeling.
 - En kontrakts samlede klassifikationsgrad kan ikke være lavere end den højeste klassifikationsgrad for dens elementer.
 - EU-klassificerede oplysninger, der genereres under udførelsen af aktiviteter, der er fastlagt i kontrakten, klassificeres i overensstemmelse med klassifikationsvejledningen.
 - Kommissionen er ansvarlig for en eventuel ændring af en kontrakts samlede klassifikationsgrad eller af klassifikationsgraden for dens elementer i samråd med ophavsmanden, og den underretter alle berørte parter herom.
 - Klassificerede oplysninger, der udleveres til en kontrahent eller en underkontrahent eller genereres under udførelse af aktiviteter, som er fastlagt i kontrakten, må ikke anvendes til andre formål end dem, der er fastsat i sikkerhedskontrakten, og de må ikke videregives til tredjemand uden forudgående skriftligt samtykke fra ophavsmanden.
- b) Kommissionen og de pågældende medlemsstaters NSA/DSA er ansvarlige for at sikre, at kontrahenter og underkontrahenter, der har fået tildelt sikkerhedskontrakter, som involverer oplysninger, der er klassificeret CONFIDENTIEL UE eller derover, træffer alle fornødne foranstaltninger til at beskytte sådanne EU-klassificerede oplysninger, som er udleveret til eller genereret af dem under gennemførelsen af sikkerhedskontrakten i henhold til den nationale lovgivning. Ved manglende overholdelse af sikkerhedskravene kan sikkerhedskontrakten ophæves.
- c) Alle industrivirksomheder eller andre enheder, der deltager i sikkerhedskontrakter, som involverer adgang til oplysninger, der er klassificeret CONFIDENTIEL UE eller derover, skal have en national FSC-godkendelse. FSC-godkendelsen meddeles af en medlemsstats NSA/DSA som bekræftelse på, at en facilitet kan yde og garantere den fornødne sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede oplysninger til en nærmere bestemt klassifikationsgrad.
- d) Ved tildelingen af en sikkerhedskontrakt er det den facilitetssikkerhedsansvarlige (FSO), som udnævnes af kontrahentens eller underkontrahentens ledelse, der er ansvarlig for at anmode den pågældende medlemsstats NSA/DSA om i overensstemmelse med national lovgivning at meddele en sikkerhedsgodkendelse af personalet (PSC) i en industrivirksomhed eller anden enhed, der er registreret i en EU-medlemsstat, og hvis opgaver kræver adgang til oplysninger, der er klassificeret CONFIDENTIEL UE eller derover som specificeret i en sikkerhedskontrakt.
- e) Sikkerhedskontrakter skal ledsages af særlige sikkerhedsbetingelser, jf. 27.2, litra j). De særlige sikkerhedsbetingelser skal omfatte en klassifikationsvejledning.
- f) Inden der indledes forhandling om en sikkerhedskontrakt, kontakter Kommissionen den pågældende NSA/DSA i den medlemsstat, hvor de pågældende industrivirksomheder eller andre enheder er registreret, for at få bekræftet, om de er FSC-godkendt til kontraktens klassifikationsgrad.

- g) Den kontraherende myndighed må ikke indgå en sikkerhedskontrakt med den foretrukne økonomiske operatør, før den har modtaget et gyldigt bevis for FSC-godkendelse.
- h) Medmindre andet er fastsat i medlemsstatens nationale lovgivning, er FSC-godkendelse ikke påkrævet for kontrakter, der involverer adgang til oplysninger, som er klassificeret RESTREINT UE.
- i) Udbud af sikkerhedskontrakter skal indeholde en bestemmelse om, at en økonomisk operatør, der måtte undlade at afgive tilbud, eller som ikke udvælges, skal returnere alt udbudsmateriale inden for en bestemt tidsfrist.
- j) Det kan være nødvendigt for en kontrahent at forhandle sikkerhedsunderkontrakter med underkontrahenter på forskellige niveauer. Kontrahenten er ansvarlig for at sikre, at alle underkontraheringsaktiviteter gennemføres i overensstemmelse med de fælles minimumsstandarder i dette afsnit. Kontrahenten må dog ikke videregive EU-klassificerede oplysninger eller EU-klassificeret materiale til en underkontrahent uden forudgående skriftligt samtykke fra ophavsmanden.
- k) De betingelser, hvorpå kontrahenten kan udbyde dele af kontrakten i underentreprise, skal fastsættes i udbudsbekendtgørelsen eller indkaldelsen af forslag og i sikkerhedskontrakten. En underkontrakt må kun med skriftlig tilladelse fra Kommissionen tildeles enheder, som er registreret i et tredjeland.
- l) I hele sikkerhedskontraktens løbetid kontrollerer Kommissionen i samråd med den pågældende DSA/NSA, at sikkerhedsbestemmelserne overholdes. Sikkerhedshændelser anmeldes i overensstemmelse med bestemmelserne i del II, afsnit 24, i sikkerhedsforskrifterne. Ændring eller inddragelse af en FSC-godkendelse meddeles straks Kommissionen og enhver anden NSA/DSA, som har modtaget underretning om godkendelsen.
- m) Hvis en sikkerhedskontrakt eller sikkerhedsunderkontrakt ophæves, underretter Kommissionen og/eller den pågældende NSA/DSA straks NSA/DSA i den medlemsstat, hvor kontrahenten eller underkontrahenten er registreret.
- n) De fælles minimumsstandarder i dette afsnit skal fortsat være opfyldt, og kontrahenterne og underkontrahenterne har fortsat tavshedspligt om klassificerede oplysninger, efter at sikkerhedskontrakten eller sikkerhedsunderkontrakten er ophævet eller gennemført.
- o) Særlige bestemmelser om bortskaffelse af klassificerede oplysninger ved kontraktens udløb fastlægges i de særlige sikkerhedsbetingelser eller i andre relevante bestemmelser om sikkerhedskrav.
- p) De forpligtelser og betingelser, der er omtalt i dette afsnit finder tilsvarende anvendelse på procedurer, hvor tilskud ydes ved beslutning og især på modtagerne af sådanne tilskud. I beslutningen om tilskud opføres alle de forpligtelser, som tilskudsmodtagerne har.

27.5. Besøg

Besøg, som Kommissionens medarbejdere aflægger som led i en sikkerhedskontrakt i industrivirksomheder eller andre enheder i medlemsstater, der gennemfører sikkerhedskontrakter, som involverer EU-klassificerede oplysninger, skal ske efter aftale med den pågældende NSA/DSA. Besøg, som medarbejdere i industrivirksomheder eller andre enheder aflægger inden for rammerne af en kontrakt, der involverer EU-klassificerede oplysninger, skal ske efter aftale med den pågældende NSA/DSA. Den pågældende NSA/DSA, der er involveret i en sikkerhedskontrakt, som involverer EU-klassificerede oplysninger, kan dog aftale en procedure, hvorved besøg af medarbejdere fra industrivirksomheder eller andre enheder kan aftales direkte.

27.6. Videregivelse og transport af EU-klassificerede oplysninger

- a) Med hensyn til videregivelse af EU-klassificerede oplysninger anvendes bestemmelserne i del II, afsnit 21, i disse sikkerhedsforskrifter. Ud over disse bestemmelser kan eventuelle gældende procedurer aftalt mellem medlemsstaterne også anvendes.
- b) International transport af EU-klassificeret materiale vedrørende sikkerhedskontrakter udføres i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale procedurer. Følgende principper anvendes ved gennemgangen af sikkerhedsordninger med henblik på international transport:
 - Sikkerheden skal garanteres på alle stadier under transporten og under alle omstændigheder fra afsendelsesstedet til det endelige bestemmelsessted.
 - Den beskyttelsesgrad, der skal tillægges en forsendelse, bestemmes af den højeste klassifikationsgrad for det materiale, der er indeholdt i den.

- I relevant omfang skal transportvirksomhederne være FSC-godkendt. I sådanne tilfælde skal medarbejdere, der håndterer forsendelsen, være sikkerhedsgodkendt i overensstemmelse med minimumsstandarden i dette afsnit.
 - Transporten foretages så vidt muligt direkte uden stop og afsluttes så hurtigt, som forholdene tillader.
 - Ruterne bør så vidt muligt kun gå gennem EU-medlemsstater. Der bør kun benyttes ruter gennem tredjelande, hvis NSA/DSA i såvel afsenderens som modtagerens stat har givet tilladelse hertil.
 - Forud for enhver transport af EU-klassificeret materiale udarbejder afsenderen en transportplan, som forelægges den pågældende NSA/DSA til godkendelse.«
-

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 24. juli 2006

om veksling af sedler efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurser i forbindelse med indførelse euroen

(ECB/2006/10)

(2006/549/EF)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 106, stk. 1,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 52, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 52 træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker (NCB'er) i deltagende medlemsstater til deres respektive pariværdier. Disse foranstaltninger omfatter omveksling af en ny deltagende medlemsstats pengesedler: a) i eurosedler eller -mønter, eller b) til kreditering af en konto med et beløb. Hvis en ny deltagende medlemsstat modsætningsvis har en overgangsperiode, vil disse foranstaltninger i stedet omfatte veksling af pengesedler: a) i den nye deltagende medlemsstats nationale valuta, eller b) kreditering af en konto.

(2) Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁽¹⁾ åbner mulighed for forskellige mulige overgangsordninger for medlemsstater, der indfører euroen. Denne retningslinje sikrer, at omveksling af nye deltagende medlemsstater pengesedler kan ske uafhængigt af, hvilken national overgangsordning er valgt.

(3) Visse typer pengesedler, såsom stærkt beskadigede sedler og sedler, der er mærket som led i en national mærkningsordning med henblik på at lette og beskytte inddragelsen af nationale pengesedler, opfylder normalt ikke betingelserne for omveksling, og er derfor udelukket fra omveksling i henhold til denne retningslinje.

(4) Såfremt der i en ny deltagende medlemsstat gælder en overgangsperiode, vil varigheden af foranstaltningerne i medfør af denne retningslinje være længere i denne stat, idet de tager hensyn til denne periode. En sådan overgangsperiode bør dog ikke forlænge omvekslingsperioden for pengesedler i andre nye medlemsstater —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Definitioner

I denne retningslinje forstås ved:

— »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført euroen

— »ny deltagende medlemsstat«: en deltagende medlemsstat, som har indført euroen, men i hvilken eurosedler og -mønter ikke er eneste lovligt betalingsmiddel

— »dato for indførelse af euroen«: den dato, hvor ophævelsen af den pågældende medlemsstats dispensation i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, træder i kraft

— »perioden med to valutaer i omløb«: perioden mellem datoen for indførelse af eurosedler og -mønter i en given ny deltagende medlemsstat og den sidste dag, hvor den nationale valuta i den nye deltagende medlemsstat kan anvendes som lovligt betalingsmiddel parallelt med euroen

— »dato for indførelse af eurosedler og -mønter«: den dato, hvor eurosedler og -mønter opnår status som lovligt betalingsmiddel i en given ny deltagende medlemsstat

— »national valuta«: sedler og mønter i en ny deltagende medlemsstat, der udstedtes af den kompetente myndighed i denne medlemsstat før datoen for indførelse af euroen

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2169/2005 (EUT L 346 af 29.12.2005, s. 1).

- »en ny deltagende medlemsstats pengesedler«: pengesedler udstedt af NCB'en i en ny deltagende medlemsstat, som var lovligt betalingsmiddel på dagen før datoen for indførelse af euroen, og som præsenteres for en anden NCB eller dennes udnævnte repræsentant med henblik på omveksling
- »overgangsperiode«: et tidsrum af højst tre års varighed, der begynder kl. 00.00 på datoen for indførelse af euroen og slutter kl. 00.00 (lokal tid) på datoen for indførelse af eurosedler og -mønter
- »NCB i Eurosystemet«: en NCB i en deltagende medlemsstat (herunder en NCB i en ny deltagende medlemsstat)
- »pariværdi«: den værdi, der er resultatet af de omvekslingskurser, som er vedtaget af EU-Rådet i henhold til artikel 123, stk.4, uden difference mellem købs- og salgskurser
- »mærkning«: identifikation af pengesedler ved brug af et entydigt og særligt kendetegn, fx gennemhulning ved perforering, som led i en national mærkningsordning med henblik på at lette og beskytte inddragelse af pengesedler i en ny deltagende medlemsstat, som er udstedt af den kompetente myndighed i denne medlemsstat før datoen for indførelse af euroen.

Artikel 2

Forpligtelse til at omveksle til pariværdi

1. NCB'er i Eurosystemet skal mindst ét sted inden for deres nationale område enten selv eller ved en udnævnt repræsentant sikre, at en ny deltagende medlemsstats pengesedler kan: enten i) omveksles til eurosedler og -mønter, eller ii) på anmodning krediteres en konto hos den institution, som foretager omvekslingen, såfremt den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor omvekslingen foretages, giver denne mulighed. I begge tilfælde skal omvekslingen ske til den relevante pariværdi.
2. Såfremt en ny deltagende medlemsstat har indført en overgangsperiode, gælder bestemmelserne i stk.1 for NCB'en i den nye deltagende medlemsstat, bortset fra at omvekslingen under første led i) skal ske til denne medlemsstats nationale valuta i stedet for i eurosedler og -mønter.
3. NCB'er i Eurosystemet kan sætte grænser for antallet af og/eller den samlede værdi af pengesedler fra nye deltagende medlemsstater, som de er rede til at acceptere fra én bestemt part:
 - i) for en given transaktion, eller
 - ii) på en enkelt dag

til et beløb mellem EUR 500 og 2 500, hvor størrelsen afhænger af national praksis.

4. NCB'erne i Eurosystemet har ansvaret for tilbagesendelse af en ny deltagende medlemsstats pengesedler, som de omveksler i medfør af denne retningslinje, til NCB'en i den medlemsstat, hvor de pågældende pengesedler er udstedt.

Artikel 3

Pengesedler, der ikke opfylder betingelserne for omveksling

Stærkt beskadigede pengesedler fra en ny deltagende medlemsstat opfylder ikke betingelserne for omveksling i denne retningslinje. En pengeseddel opfylder især ikke betingelserne for omveksling, hvis den er sat sammen af mere end to dele af den samme pengeseddel eller har været beskadiget af tyverisikringsudstyr. Derudover opfylder en pengeseddel ikke betingelserne for omveksling, hvis den har været mærket eller er beskadiget på en måde, der gør det umuligt at konstatere tilstedeværelse af mærkning.

Artikel 4

Varigheden af foranstaltninger i denne retningslinje

1. Med hensyn til en ny deltagende medlemsstats pengesedler, som opfylder betingelserne for omveksling, gælder betingelserne i artikel 2 og 3:
 - a) fra datoen for en ny deltagende medlemsstats indførelse af euroen
 - b) indtil alle pengesedler er omvekslet, som er præsenteret til omveksling inden udløbet af en periode på to måneder efter datoen for den nye deltagende medlemsstats indførelse af euroen.
2. Såfremt en given ny deltagende medlemsstat har en periode med to valutaer i omløb, som er længere end to måneder, så er den i stk.1, litra b) angivne periode i stedet den længste af alle de perioder med to valutaer i omløb, som gælder i nogen af de nye deltagende medlemsstater, der har, som den givne nye deltagende medlemsstat.
3. Varigheden af foranstaltningerne i medfør af denne retningslinje skal være den samme for alle de nye deltagende medlemsstater, der indført euroen på samme dato. Denne varighed skal svare til den længste varighed, som følger af anvendelsen af stk.1 og 2. En overgangsperiode i én ny deltagende medlemsstat forlænger ikke omvekslingsperioden for pengesedler fra andre nye deltagende medlemsstater.

*Artikel 5***Ikrafttrædelse**

Denne retningslinje træder i kraft dagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters NCB'er.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 24. juli 2006.

For ECB's Styrelsesråd
Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB
